

HOTĂRÂRE nr. 938 din 10 iunie 2004

privind condițiile de înființare și funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de munca temporară
Publicată în: Monitorul Oficial nr. 589 din 1 iulie 2004

Modificată conform Hotărârii nr. 226 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial nr. 277 din 4 aprilie 2005

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 87 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta hotărâre reglementează condițiile de înființare și funcționare, precum și procedura de autorizare a societăților comerciale care urmează să își desfășoare activitatea ca agent de munca temporară.

ART. 2

(1) Potrivit prevederilor prezentei hotărâri, pot angaja persoane în scopul efectuării unor misiuni de munca temporară în folosul și la solicitarea unui utilizator, astfel cum este definit la art. 87 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 Codul muncii, numai societățile comerciale autorizate.

(2) Salariatul temporar este persoana care îndeplinește condițiile de angajare prevăzute în Legea nr. 53/2003, încadrată la un angajator agent de munca temporară, pus la dispoziție unui utilizator, pe durata solicitată, în vederea îndeplinirii unor anumite sarcini precise și cu caracter temporar.

(3) Pot fi încadrați la un angajator agent de munca temporară și cetățenii străini sau apatrizii, cu domiciliul sau reședința în România.

(4) Un utilizator poate apela la agenți de munca temporară numai în condițiile și în cazurile limitativ prevăzute la art. 88 din Legea nr. 53/2003.

CAP. II

Condițiile de înființare și de autorizare a agentului de munca temporară

ART. 3

În vederea obținerii autorizației de funcționare ca agenți de munca temporară, societățile comerciale trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie constituite potrivit legii și să aibă prevăzut în actul constitutiv, ca obiect de activitate, "Selecția și plasarea forței de munca";

b) să nu înregistreze debite la bugetul de stat, respectiv la bugetele locale sau provenind din neplata contribuțiilor de asigurări sociale, contribuțiilor de asigurări pentru șomaj, contribuției de asigurare pentru accidente de munca și boli profesionale, precum și a contribuțiilor pentru asigurări sociale de sănătate;

c) să nu figureze în evidentele cazierului fiscal cu fapte sancționate de reglementările financiare, vamale, precum și cele care privesc disciplina financiară;

d) să nu aibă aplicate sancțiuni pentru încălcarea prevederilor legislației muncii, comerciale și fiscale;

e) să constituie o garanție financiară.

ART. 4

(1) Autorizarea societăților comerciale se face de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene sau a municipiului București, în a căror rază teritorială își au sediul, denumite în continuare direcții pentru dialog, familie și solidaritate socială.

(2) În scopul obținerii autorizației de funcționare, societățile comerciale depun la direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială o cerere însoțită de un dosar de autorizare care trebuie să conțină următoarele documente:

a) actul constitutiv sau actul adițional la actul constitutiv, după caz, în care să fie menționat obiectul de activitate, prevăzut la art. 3 lit. a), în copie legalizată;

b) certificatul de înmatriculare în registrul comerțului, emis de oficiul registrului comerțului, în copie legalizată;

- c) cazierul fiscal;
 - d) certificate eliberate de instituțiile competente, care sa ateste îndeplinirea condiției prevăzute la art. 3 lit. b);
 - e) certificat constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, care trebuie sa cuprindă mențiuni din care sa rezulte ca societățile comerciale nu se afla în procedura de reorganizare sau faliment, potrivit legii;
 - f) dovada constituirii garanției financiare;
 - g) dovada achitării sumelor corespunzătoare tarifului de autorizare sau de prelungire a autorizației, după caz
- (3) Filialele se supun separat procedurii de autorizare.

ART. 5

(1) Garanția financiară se constituie prin depunerea unei sume într-un cont distinct deschis la o banca din România, care sa acopere contravaloarea a 25 de salarii de baza minime brute pe țara, garantate în plata, la care se adaugă contribuțiile datorate de către angajator bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

(2) Garanția financiară se poate utiliza numai pentru plata de către agentul de munca temporară a drepturilor de natura salariala, a celorlalte drepturi bănești negociate cu ocazia încheierii contractului colectiv de munca, respectiv a contractului individual de munca, precum și a contribuțiilor datorate de către angajator bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

(3) La data scadentei obligațiilor prevăzute la alin. (2), agentul de munca temporară este obligat sa le execute, iar în cazul în care fondurile proprii nu acoperă aceste obligații, se va utiliza garanția financiară constituită potrivit alin. (1).

(4) În cazul în care în termen de 15 zile calendaristice de la data la care obligațiile privind plata salariului și cele privind contribuțiile și impozitele au devenit scadente și exigibile, iar agentul de munca temporară nu deține fondurile necesare sau garanția nu este suficienta pentru acoperirea acestora, ele vor fi plătite de utilizator, în baza solicitării salariatului temporar sau a inspectorului de munca.

(5) Solicitarea salariatului temporar se formulează în scris, însoțită de dovada neplății drepturilor salariale.

(6) Dovada neplății drepturilor salariale se poate face prin orice mijloc de proba, respectiv prin copie a statului de plata, extras de cont etc.

(7) Agentul de munca temporară este obligat sa mențină suma reprezentând garanția financiară la nivelul prevăzut la alin. (1), prin completarea acesteia în termen de 5 zile de la data micșorării acesteia.

ART. 6

Art. 6. - (1) Tariful de autorizare sau de prelungire a autorizației, prevăzut la art. 4 alin. (2) lit. g), se calculează la nivelul a trei salarii medii brute pe economie realizate în anul anterior și comunicate de Institutul Național de Statistica.

(2) Persoanele juridice care solicita autorizarea sau prelungirea autorizației virează contravaloarea tarifului prevăzut la alin. (1) în contul direcțiilor de munca, solidaritate socială și familie teritoriale și se constituie venituri la bugetul de stat, potrivit legii.

ART. 7

(1) Pe baza documentației prevăzute la art. 4 alin. (2), direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială va evalua îndeplinirea condițiilor de autorizare și va soluționa cererea de autorizare în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia.

(2) În situația în care se constata ca documentele depuse la dosarul de autorizare nu sunt complete sau conform celor prevăzute la art. 4 alin. (2), direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială procedează la respingerea motivată a cererii de autorizare, în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia.

(3) În cazul respingerii dosarului de autorizare, suma corespunzătoare tarifului, depusa inițial pentru obținerea autorizației, nu se restituie

ART. 8

(1) Dacă se constata ca societatea comercială îndeplinește condițiile de autorizare, direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială eliberează autorizația de funcționare în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială vor transmite Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 15 zile de la eliberare, o copie a autorizației de funcționare.

(3) Modelul autorizației de funcționare este prevăzut în anexa nr. 1.

ART. 9

(1) Pentru înregistrarea agenților de munca temporară autorizați, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei înființează Registrul național de evidenta a agenților de munca temporară autorizați.

(2) Înregistrarea agenților de munca temporară autorizați în Registrul național de evidența a agenților de munca temporară autorizați se face la data primirii de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei a copiilor autorizațiilor de funcționare.

(3) Modelul Registrului național de evidența a agenților de munca temporară autorizați este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) Lista cuprinzând agenții de munca temporară autorizați și pe cei cărora li s-a retras sau care au depus autorizația se publica trimestrial în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și se afișează pe pagina de Internet a Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

ART. 10

(1) Societatea comercială a cărei cerere de autorizare a fost respinsă în condițiile art. 7 alin. (2) poate înainta contestație, în termen de 30 de zile de la data comunicării respingerii cererii, la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, care are obligația să o soluționeze în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) Societatea comercială poate introduce acțiune, conform legii, la instanța de contencios administrativ, în cel mult 30 de zile de la data primirii rezoluției motivate privind contestația sau, în cazul în care nu primește răspuns, de la data expirării perioadei de soluționare a contestației.

ART. 11

(1) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) este valabilă 2 ani, putând fi prelungită la sfârșitul perioadei de valabilitate cu încă 2 ani.

(2) Autorizația de funcționare se acorda pe perioada nelimitată agenților de munca temporară care și-au desfășurat activitatea neîntrerupt o perioadă de 4 ani, în condițiile prezentei hotărâri.

(3) Prelungirea perioadei de valabilitate a autorizației de funcționare se acorda la cererea agentului de munca temporară, depusa la direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, însoțită de documentele prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c)-g).

(4) Procedura de aprobare a prelungirii valabilității autorizației de funcționare a agentului de munca temporară se realizează în condițiile și la termenele prevăzute la art. 6-8.

ART. 12

În perioada de valabilitate a autorizației de funcționare, agentul de munca temporară are obligația de a comunica direcției pentru dialog, familie și solidaritate socială orice modificare privind denumirea, sediul, înființarea de subunități fără personalitate juridică, precum și modificarea condițiilor prevăzute la art. 3 lit. a)-d), în termen de 5 zile de la data producerii acestora.

ART. 13

(1) La încetarea activității, agentul de munca temporară este obligat să depună autorizația de funcționare, în termen de 5 zile, la direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1), agentul de munca temporară va duce la îndeplinire, după caz, obligațiile stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 51/2003 privind procedura de predare-primire a documentelor creatorilor și/sau deținătorilor de documente, persoane juridice, care s-au desființat și prin Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare.

CAP. III

Funcționarea agenților de munca temporară

ART. 14

(1) Agentul de munca temporară încheie cu salariatul un contract de munca temporară, în scris, care trebuie să cuprindă elementele prevăzute la art. 93 din Legea nr. 53/2003, după cum urmează:

a) datele de identificare a părților;

b) misiunea de munca temporară pentru care a fost angajat salariatul temporar, atunci când contractul de munca temporară se încheie pe durata unei singure misiuni de munca temporară;

c) tipul de activitate pentru care este angajat salariatul temporar, atunci când contractul de munca temporară se încheie pentru mai multe misiuni de munca temporară;

d) identitatea și sediul utilizatorului;

e) locul executării misiunii de munca temporară sau posibilitatea ca salariatul temporar să-și desfășoare activitatea, succesiv, la diverși utilizatori;

f) pregătirea profesională și abilitățile salariatului temporar;

g) data de la care contractul de munca temporară urmează să-și producă efectele;

h) durata misiunii de munca temporară și condițiile în care aceasta poate fi prelungită;

i) condițiile concrete în care urmează să se desfășoare munca în cadrul misiunii de munca temporară, respectiv riscurile specifice postului;

- j) concediul de odihnă la care salariatul temporar are dreptul;
- k) eventuala perioada de probă, stabilită în condițiile legii;
- l) condiții de acordare a preavizului;
- m) drepturile salariale și modalitățile de remunerare a salariatului temporar, precum și periodicitatea plății;
- n) durata normală a muncii;
- o) informațiile necesare în cazul în care salariatul temporar urmează să-și desfășoare activitatea în străinătate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/2003;

p) clauze privind încetarea raporturilor de muncă din inițiativa agentului de muncă temporară, la sesizarea utilizatorului.

(2) Contractul de muncă temporară se încheie, în condițiile legii, de regula, pe durata unei singure misiuni de muncă temporară.

(3) Contractul de muncă temporară se poate încheia și pentru mai multe misiuni de muncă temporară, fără ca durata acestuia să depășească 18 luni.

(4) Pentru fiecare nouă misiune de muncă temporară, între părți se încheie un act adițional la contractul de muncă temporară, în care vor fi precizate toate elementele prevăzute la alin. (1).

(5) Contractul de muncă temporară încheiat pentru mai multe misiuni de muncă temporară încetează la terminarea ultimei misiuni de muncă temporară pentru care a fost încheiat.

ART. 15

(1) Agentul de muncă temporară pune la dispoziția utilizatorului un salariat temporar, în baza unui contract de punere la dispoziție încheiat în forma scrisă.

(2) Contractul de punere la dispoziție trebuie să cuprindă, potrivit art. 90 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, următoarele:

- a) motivul și scopul pentru care este necesară utilizarea unui salariat temporar;
- b) termenul misiunii de muncă temporară și, dacă este cazul, posibilitatea modificării acestuia;
- c) caracteristicile specifice postului, în special calificarea necesară, locul executării misiunii de muncă temporară și programul de lucru;
- d) condițiile concrete de muncă;
- e) echipamentele individuale de protecție și de muncă pe care salariatul temporar trebuie să le utilizeze;
- f) orice alte servicii și facilități în favoarea salariatului temporar;
- g) valoarea contractului de care beneficiază agentul de muncă temporară, precum și remunerația la care are dreptul salariatul;
- h) obligația utilizatorului de a efectua instructajul de sănătate și securitate a muncii.

(3) În cazul în care misiunea de muncă temporară oferită de agentul de muncă temporară poate pune în pericol viața, integritatea fizică și psihică a salariatului temporar, acesta este îndreptățit să refuze misiunea de muncă temporară.

(4) Refuzul salariatului se face în forma scrisă și nu poate constitui motiv de sancțiune sau concediere.

ART. 16

(1) Agenții de muncă temporară au obligația de a tine evidența contractelor de muncă temporară și de a le înregistra, în termenul prevăzut de legislația în vigoare, la inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială sunt autorizați.

(2) Contractele de muncă temporară se înregistrează în Registrul general de evidența a salariaților, la rubrica "Durata contractului individual de muncă" înscriindu-se durata contractului, urmată de mențiunea "CMT".

ART. 17

Agenții de muncă temporară sunt obligați să menționeze în mijloacele de promovare și informare a activităților desfășurate elementele necesare care să permită identificarea lor ca agent de muncă temporară, inclusiv seria, numărul și data emiterii autorizației de funcționare, precum și numărul de înregistrare în Registrul național de evidența a agenților de muncă temporară autorizați.

ART. 18

(1) Autorizația de funcționare a agentului de muncă temporară se retrage în situația în care agentul de muncă temporară se afla în procedura de faliment sau de lichidare.

(2) Autorizația de funcționare a agentului de muncă temporară se retrage și în următoarele situații:

- a) au fost aplicate, în mod repetat, sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei hotărâri;
- b) agentul de muncă temporară nu respecta prevederile art. 5 alin. (6).

(3) În situația retragerii autorizației de funcționare, suma corespunzătoare tarifului pentru obținerea autorizației nu se restituie.

ART. 19

(1) Autorizația de funcționare a agenților de munca temporară se retrage de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială, la solicitarea motivată a inspectorilor de munca sau, după caz, a altor organe de control.

(2) Retragerea autorizației de funcționare se comunica agentului de munca temporară, în scris, în termen de 15 zile de la data constatării de către direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială a situațiilor prevăzute la art. 18, și poate fi contestată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

(3) Decizia motivată de retragere a autorizației de funcționare se comunica Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 15 zile de la data emiterii de către direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială.

(4) Agentul de munca temporară căruia i s-a retras autorizația de funcționare poate solicita o nouă autorizație, în condițiile prezentei hotărâri, numai după o perioadă de un an de la data retragerii acesteia.

ART. 20

(1) Contractele de punere la dispoziție și contractele de munca temporară, aflate în executare în momentul retragerii autorizației de funcționare, se derulează până la expirarea perioadei pentru care au fost încheiate, cu respectarea dispozițiilor art. 95 din Legea nr. 53/2003, fără a prejudicia drepturile contractuale ale salariaților temporari sau ale utilizatorilor.

(2) În aceasta situație, impozitul pe venit și contribuțiile datorate de către salariatul temporar bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz, urmează să fie plătite de către utilizator, care are dreptul la acțiune directă împotriva agentului de munca temporară, în vederea recuperării prejudiciilor cauzate.

ART. 21

Utilizatorul salariaților temporari are următoarele obligații:

a) să informeze salariații temporari cu privire la toate locurile de munca vacante existente, în vederea asigurării egalității de șanse cu ceilalți angajați cu contract individual de munca pe durată nedeterminată la utilizator, pentru obținerea unui loc de munca permanent, prin afișarea unui anunț într-un loc accesibil tuturor salariaților care își desfășoară activitatea la utilizatorul respectiv;

b) să asigure salariatului temporar accesul la cursurile de pregătire profesională pe care le organizează pentru salariații săi;

c) să pună la dispoziția reprezentanților salariaților informațiile cu privire la utilizarea salariaților temporari, în cadrul informării generale privind ocuparea forței de munca.

ART. 22

(1) Utilizatorul poate încheia cu salariatul temporar un contract individual de munca pe perioada nedeterminată numai după încetarea misiunii.

(2) Orice clauză prin care se interzice angajarea de către utilizator a salariatului temporar după îndeplinirea misiunii este nulă.

(3) Un astfel de contract poate fi încheiat și în perioada misiunii, cu acordul expres al agentului de munca temporară.

ART. 23

Numărul salariaților temporari va fi luat în considerare la stabilirea pragului minim pentru care sunt aleși reprezentanții salariaților, în condițiile legii, la agentul de munca temporară.

CAP. IV

Răspunderea contravențională

ART. 24

(1) Încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (6), art. 12, art. 13 alin. (1), art. 16 alin. (2) și art. 17 constituie contravenții și se sancționează cu amenda de la 20.000.000 lei la 40.000.000 lei.

(2) Desfășurarea activităților specifice agentului de munca temporară de către o societate comercială neautorizată constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei.

ART. 25

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii de munca.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 24 li se aplica dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAP. V

Dispoziții finale

ART. 26

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 27

Prezenta hotărâre intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 10 iunie 2004.

Nr. 938.

ANEXA 1

Direcția pentru
Dialog, Familie și
Solidaritate Socială

.....

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

Direcția pentru Dialog, Familie și Solidaritate Socială

.....

AUTORIZAȚIE DE FUNCȚIONARE

Nr.

Seria

.....

Data

Societatea Comercială, cu sediul în, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub numărul de ordine, cod fiscal, cod unic de înregistrare (C.U.I.), se autorizează ca agent de munca temporară, în condițiile legii.

Semnatura

.....

Director executiv,

.....

(semnatura și ștampila)

Semnatura Seria nr.

de primire Data

.....

Falsificarea acestui document se pedepsește conform dispozițiilor legii penale.